

[Bindslev.]

vakte jo ved sin Fremkomst adskillig Interesse baade i Lægekredse, blandt Lægpraktikanter og i store Kredse af Patienter. Der har til visse Tider været en vis Opskræmthed at spore hos Lægerne, idet man har anet meget alvorlige Konsekvenser, baade i økonomisk Henseende og i Henseende til Forholdet til Lægpraktikanterne, af dette Lovforslag, men det kan dog vistnok nu ses af de Ændringsforslag, der i Dag foreligger, at Opskræmtheden har været unødigt, i alt Fald for saa vidt Fler-tallets Ændringsforslag vedtages; det gælder om dem, at de for de allerfleste Bestem-melsers Vedkommende kun fastsætter Regler, som ogsaa er i Lægernes velforstaaede Interesse. Derimod skal jeg gerne erkende, at hvis visse af de Ændringsforslag, der er stillet af Partiet Venstres Udvalgsmedlemmer, gaar igennem, saa kan det nok paa forskellig Maade komme til at se ganske alvorligt ud for Lægerne; disse vil efter mit Skøn rammes paa en unødigt haard Maade, idet der sættes Grænser for deres Virksomhed og finder en Skærpelse Sted af deres Ansvar paa en saadan Maade, at man med god Grund fremtidig vil betænke sig paa at vælge Lægegeringen. I alt Fald vil det efter mit Skøn, hvis saadanne Forslag gaar igennem, betyde, at det bliver Patienterne, der i sidste Instans kommer til at lide under det, idet det vil tvinge Lægerne til at udvise en saadan Tilbageholdenhed, at det vil kunne hindre ikke alene en forsvarlig Diagnosticering i mange Tilfælde, men ogsaa en virkelig helbredende Kur. Det gælder f. Eks. det Ansvar, man søger at lægge paa Lægerne i Tilfælde af Operationer, hvor man jo vil gøre hændelige Uheld til noget, der kan paadrage Lægerne betydeligt Ansvar. Jeg vil meget advare imod at betræde den Vej, som man her gaar ind paa.

Ogsaa blandt Lægpraktikanterne har der været megen Interesse for Lovforslaget og vistnok, fordi man haabede, at der gennem Udvalgsbehandlingen skulde aabnes større Mulighed for dissers Virksomhed. Jeg vil gerne herom sige, at der for Lægpraktikanterne er opnaaet dette til Forskel fra den tidligere Retspraksis, at de vel ikke modtager nogen som helst Autorisation eller offentlig Tilladelse til at udøve deres Virksomhed, men at denne paa den anden Side heller ikke forbydes, og at der kun skrives ind imod dem, for saa vidt de ved deres Behandling af Patienter uomtvisteligt udsætter dem for Fare.

Idet jeg nu gaar over til de enkelte

Ændringsforslag, vil jeg gerne for mit Vedkommende med Tilfredshed notere den Ændring, der er sket med Hensyn til de medicinske Kandidater, at de nu straks efter bestaaet Embedseksamen kan faa Ret til at betegne sig som Læger. Det var, som det oprindeligt var foreslaaet, et urimeligt Forhold, at en medicinsk Kandidat først efter at have gennemgaaet en vis yderligere praktisk Hospitalsuddannelse, kunde faa Ret til at betegne sig som Læge. Der er her sket en Forbedring, som jeg hilser med Tilfredshed.

Jeg noterer, at § 10, der omhandler Lægernes Vidnepligt, udgaar af Forslaget. Jeg udtalte ved Sagens første Behandling, at jeg kunde ønske, at Lægerne her blev ligestillede med Præster og med Sagførere i borgerlige Sager, men Ministeren har ønsket, at hele dette Spørgsmaal skulde ordnes gennem Retsplejeloven, og jeg skal ikke opholde mig videre derved, men kun udtale Haabet om, at Spørgsmaalet maa blive løst tilfredsstillende gennem denne Lov.

Ændringsforslag Nr. 28, som er stillet af det store Flertal i Udvalget, er det eneste Flertalsforslag, som jeg ikke har kunnet gaa med til. Det handler om, at Aftaler eller Overenskomster, der tilsigter at hindre, at Sygehuslægestillinger søges af Læger, som ikke er Medlemmer af bestemte Foreninger eller Sammenslutninger, skal være ugyldige og ikke kunne faa Retsvirkning, naar vedkommende Læge af Sundhedsstyrelsen i øvrigt anses for kvalificeret. Jeg har ikke kunnet gaa med til dette Ændringsforslag, idet jeg for det første betragter det som et Indgreb i den almindelige Kontraktfrihed, og dernæst maa jeg sige, at hvis denne Kontraktfriheds rimelige Grænser overskrides, findes der efter mit Skøn allerede i den bestaaende Lovgivning tilstrækkelig neutraliserende Bestemmelser.

Ændringsforslag Nr. 30 omhandler det Forhold, at en Læge udelukkes fra Sygekassepraksis paa Grund af Aftaler eller Overenskomster, der tager Sigte paa at gøre Retten til en saadan Praksis afhængig af Medlemsskab af en faglig Sammenslutning af Læger, og saa træffes der den Bestemmelse, at i et saadant Tilfælde kan Spørgsmaalet forelægges for Indenrigsministeren, som i Samraad med Socialministeren træffer Afgørelse i Sagen. Jeg er med til at stille dette Ændringsforslag om end med nogen Betænkelighed; f. Eks. er der i København ifølge de Aftaler, der er truffet mellem Lægeforeningerne og Sygekasserne, en Begrænsning med Hensyn til, hvilke